

La tribuna

L'altra manera de votar liberal

És voler fer veure que volem ser al XXI, però que el que importa és continuar conservant privilegis d'alguns

FRANCESC
Casals

Els primers dubtes van sorgir en veure els suports que tenia Andorra pel Canvi i, més tard, la composició de les seves candidatures. ¿Vols dir que no hi ha massa liberals -exministres, excàrrecs de confiança-, per ser una força nova del tot? La meua coneguda mala fe em va portar, fins i tot, a parlar de *sopa d'all*, del ranxo de sempre però remasteritzat, amb lifting inclòs. Però més tard vaig pensar que potser m'havia precipitat i que, ben mirat, tothom té dret al benefici del dubte. ¿Què tindria d'estrany que tanta gent renegué d'unes sigles i d'un sistema que tan mal resultat han donat?

PERÒ ARA, a mida que anem coneixent les propostes, cada dia queda més clar que la que fórmula ApC és *más de lo mismo*, passat pel sedàs de la pseudomodernitat. Dimarts vaig assistir a l'acte que la CEA va organitzar per sentir les propostes dels cinc caps de llista en matèria d'economia i relacions amb Europa. I escoltat tothom, però més particularment el senyor **Nomen**, se'm van aclarir unes quantes coses. La primera: que fins i tot els millors estudiants es *peten* les classes algun dia, i que el dia que parlaven de l'IVA l'aula devia estar buida. Perquè pretendre que els turistes faran cua perquè els retornem el 5,5% d'IVA quan surtin de casa nostra, per afixar-se a pagar el 20% o més quan

entri a casa seva és, senzillament, d'haver-se perdut la classe.

La segona: que l'equidistància del centre andorrà entre la dreta i l'esquerra és, un cop més, una broma. Algunes de les propostes en matèria econòmica fan un tuf de ranci que ja el coneixem massa, i tenen el mateix to que les que ens han portat fins on hem arribat ara.

Retenir el 25% d'allò que guanyen els que vinguin de fora a treballar aquí implica, és clar, la reciprocitat. Per tant, implica també estendre més encara el problema del qual es queixen ara, els que, des d'Andorra, pretenen anar a treballar fora. ¿No és molt més raonable taxar amb l'IVA tota l'activitat econòmica que es desenvolupi a Andorra? Amb una sola frase -dita, això sí, des de la càtedra- van quedar rebenatats tots els esforços perquè se'ns supri-

La campanya està dibuixant dos models de país ben diferenciats: el liberal i el de l'Alternativa que liderem nosaltres

xin tots els recàrrecs quan anem a treballar fora. Aquest fals proteccionisme avui, no se'l pot permetre ni tan sols la primera potència del món.

«Com que l'objectiu és la plena ocupació, no hi haurà ajudes a l'atur, només puntuals i en casos determinats». I com que l'objectiu és la plena salut per a tothom... ¿tancarem l'hospital, senyor **Nomen**? Els liberals d'ApC són com els del PLA i CR: no hi ha drets de les persones;

només, en tot cas, assistència i caritat.

Hi ha una altra proposta que, primer, em va fer pensar una estona i, quan la vaig haver entès, em va recordar les millors essències del liberalisme a l'andorrana: les cotitzacions a la CASS les cobrarà el Govern per retornar-les, és clar, a la CASS, només faltaria. És a dir: un cop més, els assegurats, amb els nostres diners, finançarem les polítiques del Govern. Senyor **Nomen**: els diners de la CASS no són -no són de cap manera- diners públics. O no són, en cap cas, diners que puguin destinar-se a res més que no siguin les prestacions per a les quals els assegurats hem cotitzat.

Parlant d'acords amb Europa, segons ApC, «negociarem primer, per exemple, amb Holanda o algun país de l'Est i, més tard, ja veurem si amb

França o Espanya». Jo, que no hi entenc, sospito que això és tècnicament una bajanada. I que, en qualsevol cas, la relació amb la UE passa per Brussel·les i, sobretot, pels nostres veïns, que són, tant si ens agrada com si no, França i Espanya.

I em queda la història del casino. És, sense cap classe de dubte, el moment més oportú per tornar a explicar a Europa i a l'OCDE que, per sortir de totes les llistes i, per tant, quedar nets, el que farem serà construir una rentadora. I pública, a sobre, és clar. ¿No teniu una sensació de *déjà vu*?

L'anàlisi de les propostes d'ApC -les que de moment coneixem- posa de manifest que aquesta formació representa, sobretot, l'altra manera de votar liberal. I no parlo només de les persones, sinó del model de país que ens proposen. És l'altra manera de voler fer veure que volem entrar de debò en el segle XXI, però que, en realitat, allò que importa és continuar conservant els privilegis d'alguns en detriment de l'interès de la immensa majoria.

ÉS EVIDENT i inqüestionable que tothom ha de votar en consciència aquell que més el convenci. Però és evident, també, que fins allà on de moment podem veure, la campanya està dibuixant dos models de país ben diferenciats: el liberal i el de l'Alternativa que encapçalen els socialdemòcrates. I que, per tant, més enllà dels noms que figurin en les paperetes, els vots que no vagin al Partit Socialdemòcrata i a l'Alternativa seran, d'una o altra forma, directa o indirecta, l'altra manera de votar liberal. ■

Primer secretari del PS.
redaccio@andorra.elperiodico.com